THE CHURCH WEEKLY

ചർച്ചുവീക്കിലി

ഒററപ്രതി 2 ണ

വാല്യം X ... 1956 ഒക്ടോബർ 21 ഞായർ ... ലക്കം 41

Editorial

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭകളും ഐക്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളും

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭകൾ എന്നു പറയുമ്പോൾ ഇവിടെ പ്രധാനമായി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു് റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ ഒഴികെയുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭകളെയാണു്; അതായതു്, ഓർത്തഡോക്സ്, യാക്കോബായ, മാർത്തോമ്മാ, സി. എസ്. ഐ. സഭകൾ. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ ഇതര സഭകളുമായി യാതൊരു വിധത്തിലുമുള്ള സംയുക്തസംരംഭങ്ങളിലും ഏർപ്പെടാത്ത നിലയ്ക്കു് ആ സഭ ഈ ലേഖനത്തിൻെറ പരിധിക്കുള്ളിൽ വരുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ പെന്തിക്കോസ്തു്, ബ്രദറൺ, രക്ഷാസൈന്യം മുതലായ ക്രിസ്തീയ സംഘടനകളും എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭകളും തമ്മിൽ പറയത്തക്ക യാതൊരു സമ്പർക്കവുമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു് അവയും നമ്മുടെ പരിഗണനയ്ക്കു വിഷയമാകുന്നില്ല. എന്നാൽ മുൻ പ്രസ്താവിച്ച എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭകളുടെ നില ഇതിൽനിന്നെല്ലാംവിഭിന്നമാണു്. വിശ്വാസസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിലും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും ഈ സഭകൾ തമ്മിൽ സാരമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അയിത്തമില്ല. വിവാഹബന്ധങ്ങൾ നിഷിദ്ധമല്ലെന്നല്ല, സാധാരണമാണു്. സാമൂഹ്യമായി അന്യോന്യം ഇടപഴകിക്കഴിയുന്ന സമുദായങ്ങളാണു് ഇവയെല്ലാം. ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളിലും ഇവ കുറെയൊക്കെ ഏകോപിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഐക്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്നതു് ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ്, ആലുവാ സെററിൽമെൻറു്, ക്രൈസ്തവമഹിളാലയം മുതലായ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും, എസ്. സി. എം. മുതലായ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകളുമാണു്. കുറേക്കൂടി അനൗദ്യോഗികമായ നിലയിലും കുറഞ്ഞ തോതിലും എല്ലാ സഭാംഗങ്ങളും സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന മററു പല സംഘടനകളും സ്ഥാപനങ്ങളും കേരളക്കരയിൽ അവിടവിടെയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടു്. സഭകൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹാർദ്ദ വർദ്ധനവിനും പുനരൈക്യത്തിനും വഴിതെളിക്കുമെന്നുള്ള ശുഭപ്രതീക്ഷകളും ലക്ഷ്യവും മുൻനിർത്തി ആരംഭിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണു് ഇവയിൽ പലതും. പ്രത്യേകിച്ചും യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജുപോലെയുള്ള മഹൽസ്ഥാപനങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗണ്യമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ടുമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഐക്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷാനുസരണം വിജയപ്രദമായിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു്. അതിനുള്ള ഒരു കാരണം ഐക്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ ആദ്യവസാനം ഭരിക്കേണ്ടതായ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് അവയുടെ പ്രോക്താക്കൾക്കുള്ള അജ്ഞതയും അശ്രദ്ധയും പരസ്പരധാരണകളുടെ അഭാവവുമാണു്. ആ പ്രശ്നത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി വിവിധസഭകളുടെ പൊതു മനോഭാവത്തെക്കുറിച്ചു് ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ഈ സഭകൾ തമ്മിൽ യാതൊരു വിധത്തിലുമുള്ള ഇടപാടുകൾ ആശാസ്യമല്ല എന്നു വാദിക്കുന്ന ഒരു ചിന്താഗതി ചില സഭകളിൽ ചിലരുടെ ഇടയിലെങ്കിലുമുണ്ടു്. അതിനുള്ള കാരണം ഇതര സഭാ സമ്പർക്കം മൂലം വിശ്വാസവ്യതിയാനമുണ്ടാകാനിടയുണ്ടു് എന്നുള്ളതാണു്. ഈ ഭയം കൂടുതലായിട്ടുള്ളതു് ഓർത്തഡോക്സ് യാക്കോബായ സഭകൾക്കാണു്. മറുവശത്തു്, അനിയന്ത്രിതമായ സ്വാതന്ത്ര്യമാണു് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നും വിവിധ സഭാംഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു വരുന്നതുകൊണ്ടു് ആപത്തൊന്നും സംഭവിക്കാനില്ലെന്നും, പ്രത്യുത അതുമൂലം സഭാപുനരൈക്യം ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമായിത്തീരുമെന്നും വിശ്വസിക്കുകയും വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുമുണ്ടു്. ഈ ചിന്താഗതി അധികമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു് മാർത്തോമ്മാ സി. എസ്. ഐ. സഭാവൃത്തങ്ങളിലാണു്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച രണ്ടു വീക്ഷണ ഗതികളുടെയും യോഗ്യതായോഗ്യതകളെ പരാമർശിച്ചു അധികമൊന്നും പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതിൽ കടന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും അപകടകരവും അപ്രായോഗികവുമായിട്ടാണു് കാണപ്പെടുന്നതു്. വിഭിന്ന വാദമുഖങ്ങളുടെ സാരാംശം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു മദ്ധ്യ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കയായിരിക്കും ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ അഭിലഷണീയമായിട്ടുള്ളതു്. മററു സഭകളുമായി യാതൊരു ബന്ധവും പാടില്ല എന്നുള്ള നില റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു മാത്രമാണുള്ളതു്. അതു തെററാണെന്നു വിധിക്കേണ്ട ആവശ്യം നമുക്കില്ല. അവർ എല്ലാ കാര്യത്തിലും അതിനനുരൂപമായി പെരുമാറുന്നതിൽ അവരെ അഭിനന്ദിക്കയാണു വേണ്ടതു്.

അവരുടെ നില ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കോ മറേറതെങ്കിലും സഭയ്ക്കോ സാദ്ധ്യമല്ല. സാദ്ധ്യമാണെങ്കിൽ തന്നെ അതു ശരിയായിരിക്കുമോ എന്നു സംശയവുമാണ്. അതുപോലെതന്നെ എല്ലാ സഭകളും ഒന്നാണെന്നുള്ള വിധത്തിൽ പെരുമാറുന്നതും എത്ര മാത്രം ശരിയാണെന്നും സഹായകരമാണെന്നും സംശയമാണ്. വിശാല വീക്ഷണത്തിൻെറയും ക്രിസ്തീയ സാഹോദര്യത്തിൻെറയുംപേരിൽ ചിലർ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന യൂണിയൻ പരിപാടികൾ സഭകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളെ പാടേ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാണ്. എല്ലാ വിശ്വാസരീതികളും ഒന്നാണെന്നും ഏതു പിൻ തുടന്നാലും തരക്കേടില്ലെന്നും ഉള്ള ഉദാര മനോഭാവമാണ് അവക്കുള്ളതെന്ന് പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അടുത്തു വരുമ്പോൾ വാസ്തവം അതല്ലെന്നു മനസ്സിലാകും. അവർ അവലംബിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളും രീതികളും മാത്രമാണ് എല്ലാവക്കും സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളതെന്നും അതിൽനിന്നു വിഭിന്നമായ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് ആരെങ്കിലും അവലംബിച്ചാൽ അതു യൂണിയൻ തത്വത്തിനു വിരുദ്ധമാണെന്നും അവർ ശഠിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. "യൂണിയൻ ആവശ്യമാണ്, അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്; എന്നാൽ അതു ഞങ്ങൾ അവലംബിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടെ വേണം" ഇതു റോമൻ കത്തോലിക്കരുടെ നിലയിൽ നിന്നുംവളരെ അകന്നതാണോഎന്നു സംശയമാണ്.

വിവിധസഭകളിലെ അംഗങ്ങൾ ചേർന്നുള്ള ഐക്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ അവരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളുടെ ലഘുസാമാന്യ ഘടകത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതു വേണ്ടത്ര പ്രയോജനകരമായിരിക്കയില്ല. അങ്ങനെ സാധിക്കുന്ന യൂണിയൻ പൂർണ്ണവും സുസ്ഥിരവുമായ യൂണിയൻ ആയിരിക്കയുമില്ല. യൂണിയൻ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെപിറകിൽഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട മൂലതത്വം അവയിൽ സഹകരിക്കുന്ന വിവിധ സഭകളിലെ അംഗങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും അവർ ഉൾപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന സഭയോടുള്ള ദൃഢ ഭക്തി പാലിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഇതര സഭകളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ ആദരപൂർവം അടുത്തറിഞ്ഞു ക്രിസ്തീയ സ്നേഹത്തിൻെറ ആത്മാവിലും അന്തരീക്ഷത്തിലും അന്യോന്യം പഠിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണെന്നുള്ള ബോധമാണ്. ഇതുവരെ പ്രയാസമേറിയ ഒരു മാർഗ്ഗമാണ്. പല അപകടസാദ്ധ്യതകളും അതിനുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സഭാനേതാക്കന്മാരിൽ ഒരു ഭാഗവും സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ പലരും യൂണിയൻ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയോ തടയുകയോ ചെയ്യാറുണ്ട്. അതു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ അഭ്യസ്ത വിദ്യരും സഭാസ്നേഹികളുമായ ആളുകൾ ആവശ്യമായ പരസ്പരധാരണകളും അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളും മുൻനിർത്തി ഐക്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതു് എല്ലാ വിധത്തിലും അഭികാമ്യവും സഭാ നാഥനായ ക്രിസ്തുവിൻെറ ഹിതമനുസരിച്ചുള്ള സഭാപുനരൈക്യത്തിനു വഴി തെളിക്കുന്നതുമായ ഒരു പദ്ധതിയാണെന്നു ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച മൂലതത്വം പ്രായോഗികമാക്കുന്നതെങ്ങിനെ? വിവിധ സഭാംഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു താമസിച്ചുകൊണ്ടോ പ്രത്യേക രീതിയിലുള്ള ചില ആത്മീയ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടോ മാത്രം അതു സാദ്ധ്യമാകണമെന്നില്ല. നമ്മുടേതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയണമെങ്കിൽ അവയിൽ ആത്മാർത്ഥമായി ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നവരിൽ നിന്നു നേരിട്ടു കേൾക്കണം. അന്യസഭകളേക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ധാരണകൾ പലപ്പോഴും അജ്ഞാനത്തിൻെറയും തെററായ മുൻവിധികളുടെയും ഫലമായി ഉളവായിട്ടുള്ളവയായിരിക്കും. മററുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ നാം സ്വീകരിക്കണമെന്നില്ല; അവയിൽ ചിലതെങ്കിലുമോ മുഴുവനോ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും വരാം. എന്നാൽ അവ എന്താണെന്നു നേരിട്ടറിവാനുള്ള ചുമതല നമുക്കുണ്ട്. യൂണിയൻ സ്ഥാപനങ്ങളിലും യോഗങ്ങളിലും മററും ഏതെങ്കിലും സഭാവിഭാഗക്കാർക്കു പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള വിശ്വാസാചാരങ്ങളേക്കുറിച്ചു വാ തുറന്നു സംസാരിക്കരുതെന്നുള്ള പ്രമാണം യഥാർത്ഥ യൂണിയനു ചേർന്നതല്ല. അവരവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നിലയെ കാര്യകാരണ സഹിതം വ്യക്തമാക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവർക്ക് അതിനുള്ള അവസരങ്ങൾ നൽകുകയാണ് വേണ്ടതു്. വാദപ്രതിവാദത്തിനു മാത്രം വാദിക്കുന്ന രീതിയും എങ്ങനെയെങ്കിലും അന്യസഭകളെ മനസ്സു തിരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശവും വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണ്. സ്നേഹത്തിൽ സത്യം പറയുകയും അതു സ്വീകരിക്കയോ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കയോ ചെയ്‌വാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അന്യക്ക് അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മനോഭാവമാണ് എല്ലാവക്കും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. അതല്ലാതെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു മൗനം ദീക്ഷിച്ചാൽ, വിവിധ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെയും വീക്ഷണ ഗതികളുടെയും സംഭാവനകൾകൊണ്ടുകൂടുതൽ പരിപുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിനുപകരം യൂണിയൻ പ്രസ്ഥാനത്തിലേർപ്പെടുന്നവരുടെ ക്രിസ്തീയാനുഭവവും ക്രിസ്തീയവിജ്ഞാനവും കൂടുതൽ ദരിദ്രമായിഭവിക്കും. യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻകോളെജ് മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങളിലും, എസ്. സി. എം. മുതലായസംയുക്ത ഘടകങ്ങളിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ നിർമ്മാണാത്മകവും നിർഭയവും എന്നാൽ അതേ സമയം തന്നെ ക്രിസ്തീയ സ്നേഹത്തിനും വിനയത്തിനും അനുയോജ്യവുമായ നേതൃത്വവും പാരസ്പര്യവും ഉയർന്നു കാണുവാൻ ഞങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ചർച്ചുവീക്കിലിയുടെ പൊതുനയം ഇതിനെ സഹായിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ളതാണെന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ അതു സംബന്ധിച്ചും ഒരു ചുരുങ്ങിയ വിശദീകരണം ഇവിടെ അസ്ഥാനത്താകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ചർച്ചുവീക്കിലിയുടെ ഭാരവാഹികൾ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങളാണ്. ആനിലയിൽ ഓർത്തഡോക്സുസഭയോടും ആ സഭാംഗങ്ങളായ ഞങ്ങളുടെ ഭൂരിപക്ഷം വായനക്കാരോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള കത്തവ്യം വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പ്രത്യേക വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ പരാമർശിച്ചുള്ള ലേഖനങ്ങളും അഭിപ്രായഗതികളും ഈ പംക്തികളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക എന്നുള്ളതു സ്വാഭാവികമാണ്. അതു് മാർത്തോമ്മ, സി. എസ്. ഐ സഭകളിൽപ്പെട്ട ഞങ്ങളുടെ മാന്യവായനക്കാർക്കു് അരോചകമോ അനാരോഗ്യകരമോ ആയി ഭവിക്കയില്ലെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ പൂർണ്ണ വിശ്വാസം. ഉത്തമ ബോധ്യവും അനുഭവ സാക്ഷ്യവും ആസ്പദമാക്കി സ്നേഹത്തിൻെറയും സഹിഷ്ണതയുടെയും ആത്മാവിൽ ഞങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഈ വിനീത സേവനം എല്ലാവക്കും ഒരുപോലെ പ്രയോജനപ്രദമാവട്ടെ എന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രാത്ഥന. ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങളുടെ വിശ്വാസദൃഢതക്കും ആത്മീയ പുനരുജ്ജീവനത്തിനും സഹായിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഇതര സഭാംഗങ്ങളുടെയും ആത്മീയ വളർച്ചക്കാവശ്യമായ പ്രചോദനം നൽകി അങ്ങനെ സഭകൾ തമ്മിലുള്ള മൈത്രീബന്ധവും പുനരൈക്യസാദ്ധ്യതയും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങളുടെ കൈകളെ ശക്തിപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ മാന്യസുഹൃത്തുക്കളോടും വിനീതമായി അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

...0...

മഹാനായ എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തി

(റവ. ഡോ. കെ. എം. സൈമൺ)

എത്യോപ്യൻ ചക്രവത്തി ഹെയ്ലി സെലാസി ഇന്ത്യൻ കാര്യങ്ങളിൽ അതീവതല്പരനാണ്. തൻെറ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസോന്നമനാർത്ഥം ബഡ്ജററിൻെറ പകുതിയും അതിനായി മാററിവച്ചിരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം വിദ്യാലയങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും കുട്ടികളുടെ പരാതികൾക്കുപോലും വ്യക്തിപരമായ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ധ്യാപകൻ അസാധാരണ സാമത്ഥ്യമുള്ളവനായി കാണപ്പെട്ടാൽ അയാൾക്കു് 50 ഡോളർ ശമ്പളവർദ്ധന നൽകണം എന്നു ചക്രവത്തി തന്നെ പറയും. അനേകം വിദേശികൾ എത്യോപ്യൻ വിദ്യാഭ്യാസ സർവ്വീസിലുണ്ട്. മൊത്തമുള്ള 250 മലയാളികളിൽ 210 തിരുക്കൊച്ചിയിൽനിന്നാണ്. ആധുനിക പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു രാജ്യമല്ല എത്യോപ്യ. എന്നാൽ ഹെയ്ലിസെലാസിയുടെ സിംഹാസനാരോഹണത്തോടുകൂടി എത്യോപ്യയുടെ മുഖം തന്നെ മാറിപ്പോയി. തിരുക്കൊച്ചിയുടെ 35 ഇരട്ടി വലിപ്പമുള്ള എത്യോപ്യയിലെ ജനസംഖ്യ രണ്ടുകോടി മാത്രമാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവിനെപ്പോലെ എത്യോപ്യൻ ചക്രവത്തി എത്യോപ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക തലവനാണ്. തികച്ചും ജനാധിപത്യസ്വഭാവമുള്ള ഈ സ്വതന്ത്ര സഭയുടെ തലവൻ ആബൂനാ മാർ ബസോലിയോസാണ്. ഭക്തനായ ചക്രവത്തി രാവിലെ 5. 30—നു് ഉണന്നു പള്ളിയിൽ പോകുകയും, 7. 30 വരെ പള്ളിയിൽ ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. താഴ്മയുടെ കേദാരമായ ഈ ചക്രവത്തി എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചയും ബുധനാഴ്ചയും നോമ്പു നോക്കുന്നു. പലപ്പോഴും ചക്രവത്തി ധ്യാനനിരതനായിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചക്രവത്തിയുടെ സ്വന്തം പള്ളിയിൽ തനിക്കും രാജ്ഞിക്കും വേണ്ടിയുള്ള കല്ലറയും അതിനടുത്തു രണ്ടു സിംഹാസനങ്ങളും പണി കഴിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തൻെറ സിംഹാസനം ദൈവദത്തമാണെന്നും, ശാശ്വതമല്ലെന്നും, താൻ ദൈവമുമ്പാകെ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടവനാണെന്നുമുള്ള ചിന്ത ചക്രവത്തിയെ ഭരിക്കുന്നുണ്ട്. രാജ്യത്തിൻെറ മൂന്നിലൊരു ഭാഗം സഭ വകയാണ്. ചക്രവത്തി എത്യോപ്യയിലെ അടിമവ്യവസ്ഥിതിക്കു ശാശ്വതമായ വിരാമം ഇട്ടു. അടിമകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആഫീസാണ് ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഡയറക്ടർ ആഫീസായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. തിയോളജിക്കൽ കോളജ് ഒരു കോളജായി ഉയന്നിട്ടില്ല. വലിയ ഒരു കെട്ടിടം വയ്ക്കുന്നതിനു 25 ലക്ഷം രൂപയോളം ചക്രവത്തി അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. സിമ്മനാരിക്കെട്ടിടം തീരുമ്പോൾ അതു് അഡിസ്അബാബയിലെ ഒരൊന്നാംതരം കെട്ടിടമായിരിക്കും. ലോകത്തിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിൻെറ കാരണം മതവും ശാസ്ത്രവും തമ്മിലുള്ള അതുല്യതകൊണ്ടാണെന്നു ചക്രവത്തി വിശ്വസിക്കുന്നു. ആധുനിക യുഗത്തിൽ ശാസ്ത്രം പുരോഗമിച്ചതനുസരിച്ചു മതം പുരോഗമിച്ചില്ല എന്നതാണ് കുഴപ്പം. സഭയും ശാസ്ത്ര പുരോഗതിക്കു് ഒപ്പമെത്തണം. അതിനു; പഠിച്ച പുരോഹിതന്മാർ ഉണ്ടാകണം. അതാണ് ചക്രവത്തിയുടെ ലക്ഷ്യം. ആദ്യം എത്യോപ്യയിലെ ജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസമാനദണ്ഡം ഉയർത്തുകയാണ്. പിന്നീടു മാത്രമെ ഉയന്ന വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമുള്ളല്ലോ.

എത്യോപ്യൻസഭ മററു സഭകളുമായി ബന്ധമില്ലാതെ കിടക്കുകയായിരുന്നു. സുവിശേഷ പ്രവത്തനങ്ങൾ ഒട്ടുമില്ല. മഹമ്മദീയർ എത്യോപ്യൻ സഭയെ വളരെയധികം പീ

ബാങ്ക് ഓഫ് ഡെക്കാൻ ലിമിററഡ്

കോട്ടയം.

(1919-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു്.)

ബ്രാഞ്ചുകൾ. ആലപ്പുഴ, അമ്പലപ്പുഴ, അരൂർ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, ചെങ്ങന്നൂർ, എടത്വാ, എറണാകുളം, ഹരിപ്പാട്, കോട്ടയം, കുമരകം, കോന്നി, മാന്നാർ, പുതുപ്പള്ളി, പുറമററം, പാമ്പാക്കുട, തിരുവല്ലാ, തലയോലപ്പറമ്പ്, തിരുവനന്തപുരം.

ഏജൻസികൾ. ആലുവാ, അതിരമ്പുഴ, ബോംബെ, ബാംഗ്ളൂർ, കൊച്ചി, കോഴിക്കോട്, കൽക്കട്ടാ, കോയമ്പത്തൂർ, കണ്ണൂർ, ഈറോഡ്, ഫെയാർഫീൽഡ്, ഹൈദ്രബാദ്, കോതമംഗലം, കത്തിയതോട്, കോഴഞ്ചേരി, കായംകുളം, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, മൂന്നാർ, മുണ്ടക്കയം, മൂവാററുപുഴ, മംഗലാപുരം, മധുര, മൈസൂർ, മാവേലിക്കര, മദ്രാസ്, നാഗർകോവിൽ, നാഗപ്പൂർ, ന്യൂഡൽഹി, പാലാ, പത്തനംതിട്ട, പാലക്കാട് പീരുമേട്, സെക്കൻദ്രബാദ്, ചേർത്തല, കൊല്ലം, റാന്നി, സേലം, തിരുനൽവേലി, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, തൊടുപുഴ, തുത്തുക്കുടി, തൃശ്ശൂർ, വൈക്കം, വെല്ലൂർ, വണ്ടിപ്പെരിയാർ.

ഒ. എം. മാത്യു (സെക്രട്ടറി)

ഡിപ്പിച്ചു. ഇററലിയും 1935—ൽ ശേഷം പല അക്രമങ്ങൾ ചെയ്തു. കേരളത്തിലെ—വിശിഷ്യ എൻെറ സ്വന്തം സഭയിലെ—പിളപ്പ് തികച്ചും പരിതാപകരമായിരിക്കുന്നു. ഒരു ക്രൈസ്തവ ചക്രവർത്തിയും ദേശീയ അതിഥിയുമായ ഹെയ്‌ലിസെലാസി ചക്രവർത്തിക്ക് ഒരു സംയുക്ത സ്വീകരണം നൽകുന്നതിന് എൻെറ സഭയ്ക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. ചക്രവർത്തി ഇൻഡ്യൻ പര്യടനത്തിൽ കൂടുതൽ സമയവും ചെലവാക്കുന്നതു തിരുക്കൊച്ചിയിലാണ്. നമുക്കു സമരം നടത്തുന്നതിനും കേസു നടത്തുന്നതിനും യാതൊരു ന്യായവും (Right) ഇല്ലെന്നാണു ചക്രവർത്തി വിശ്വസിക്കുന്നതു്. ആഫ്രിക്കയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും നീഗ്രോകളുടേയും മററും എഴുത്തുകൾ ചക്രവർത്തിക്കു ലഭിക്കുന്നുണ്ടു്, എത്യോപ്യൻ സഭയിൽനിന്നും മിഷണറിമാരെ അയച്ചുതരണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു്. യുവജനങ്ങൾക്കു മിഷണറി മനോഭാവം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള പരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തിയോളജിക്കൽ സിമ്മനാരിയിൽനിന്നും ബിരുദം നേടുന്നവർക്ക് എൻജിനീയറിങ്ങ്, വൈദ്യം ബിരുദങ്ങളെപ്പോലെയോ അതിലധികമായോ ഉള്ള മാന്യതയും സ്ഥാനവും ഉണ്ടായിരിക്കത്തക്ക വ്യവസ്ഥ ചെയ്യും. സിമ്മനാരി ഒരു സ്വതന്ത്ര സ്ഥാപനമായിരിക്കും. അതിൻെറ കാര്യങ്ങൾക്കായി ഒരു ബോർഡ് രൂപവൽക്കരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ചക്രവർത്തിക്ക് ഇൻഡ്യയോടു പ്രത്യേക മമതയുണ്ടു്. ചക്രവർത്തി വളരെ കഷ്ടതകൾ തരണംചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു വ്യക്തിയാണ്. എത്യോപ്യയിൽ ചക്രവർത്തി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടു കൂടുതൽ സ്വാധീനമുള്ള മി. ഇമ്രുവിനെയാണ് ഇൻഡ്യയിലെ എത്യോപ്യൻ അംബാസഡറായി നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിൽനിന്നുതന്നെ ചക്രവർത്തിക്ക് ഇൻഡ്യയോടുള്ള മമത സുവ്യക്തമാണല്ലോ. തൻെറ അധികാരം രാജ്യത്തിനും ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ട്രസ്റ്റാണെന്നാണ് ചക്രവർത്തി കരുതുന്നതു്. ഇപ്പോൾ എത്യോപ്യയിൽനിന്നും അനേകം വിദ്യാർത്ഥികൾ വിദേശങ്ങളിൽ പോയി പഠിച്ചു തിരിച്ചുവന്നു് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിയമിതരാകുന്നുണ്ടു്. ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും ഇപ്പോഴുള്ള അധ്യാപകർക്ക് ഇനിയും കുറഞ്ഞപക്ഷം പത്തു കൊല്ലത്തേക്ക് അവിടെ തുടരുന്നതിൽ ആശങ്കയ്ക്കവകാശമില്ലെന്നാണ് എൻെറ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായം. തികഞ്ഞ ദേശീയാഭിമാനികളാണ് എത്യോപ്യക്കാർ. ചക്രവർത്തി കോട്ടയത്തും മററും വരുമ്പോൾ നാം അദ്ദേഹത്തെ സമുചിതമായി സ്വാഗതംചെയ്തു സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

[10-10-56—ൽ കോട്ടയം വൈ. എം. സി. എ. യിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം—നോട്ട്, കെ. വി. മാമ്മൻ.]

—(0)—

മതതീഷ്ണതയുടെ ആവശ്യം

(മാർ പീലക്സീനോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ)

'എരിവ്, തീഷ്ണത' (zeal) മതത്തിൻെറ ഒരു പ്രാഥമിക സ്വഭാവമാണെന്നുള്ളതു നമ്മുടെ സമുദായാംഗങ്ങൾ മറന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു. മതത്തിൻെറപേരിൽ ചിലർകാട്ടുന്നഅസ്സഹിഷ്ണുതയേയൊ (Intolerance) മതഭ്രാന്തിനെയൊ (Fanaticism) കുറിച്ചല്ല ഇവിടെ പറയുന്നതു്. സത്യത്തിനും സഭയ്ക്കും വേണ്ടി തങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് മററുള്ള സകലത്തിനും ഉപരിയായി അവയ്ക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുവാൻ ഒരുവനു പ്രേരണ നൽകുന്ന സ്വഭാവവിശേഷത്തെയാണ് 'തീഷ്ണത' എന്നു ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും സഭയെക്കുറിച്ചും എരിവുള്ളവന് അതിനു വിപരീതമായ യാതൊന്നുമായും അനുരഞ്ജനം സാദ്ധ്യമല്ല. എന്തു പ്രതിബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടാവട്ടെ, അവയെ തട്ടിത്തകർത്തുകൊണ്ടും, എന്തു കഷ്ടതകൾ വന്നാലും അവയെ സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ടും പോകുന്നതിന് തീഷ്ണത ഒരുവനെ ശക്തനാക്കുന്നു. പഴയനിയമകാലത്തെ ധാർമ്മികബോധത്തിനു അനുസരണമായി ഈ സ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പലരെക്കുറിച്ചും വി. വേദത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നുണ്ടു്. അങ്ങനെ ഫിനഹാസ് യഹോവയെപ്രതിയുള്ള എരിവു നിമിത്തം, ന്യായപ്രമാണലംഘിയുടെമേൽ നീതി നടത്തുന്നു (സംഖ്യ 25: 7-13.) ദാവീദു, ചുററുമുള്ള വിഗ്രഹാരാധികളെ ശിക്ഷിച്ചും, ദൈവാലയപ്പണിക്കു വേണ്ടതെല്ലാം സംഭരിച്ചും മററും, തൻെറ തീഷ്ണത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ഹെസക്കിയായുടെയും, യോശിയായുടെയും ശുചീകരണ പ്രസ്ഥാനത്തിൻെറയും, നെഹമ്യായുടെ ത്യാഗസമ്പന്നമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും പ്രേരണാശക്തിയും ഇതുതന്നെ. ലേവിഗോത്രം നിത്യപൌരോഹിത്യത്തിലേക്കു വേർതിരിക്കപ്പെട്ടുവാൻ ഇടയായതു, കാളക്കുട്ടിയെ വന്ദിച്ചവരുടെ മേൽ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ അവർ പ്രതിക്രിയ നടത്തുകയാലത്രേ. (പുറ. 32: 25-30; ആവ. 33; 8–11) നമ്മുടെ കർത്താവിൻെറ ഈലോകജീവിതത്തിലെ രണ്ടു പ്രത്യേക ഘട്ടങ്ങളിൽ ഈ തീഷ്ണതാസ്വഭാവം പ്രത്യേകം പ്രകടമാകുന്നുണ്ടു്. ഒന്നാമത്തേതു അവിടുത്തെ പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ, മാതാപിതാക്കന്മാരെപ്പോലും വിസ്മരിച്ചു ദേവാലയത്തിൽ തന്നെ ഇരിക്കുന്നതാണ്. "എൻെറ പിതൃഭവനത്തിൽ ഇരിക്കേണ്ടതു് എനിക്കു യുക്തമെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ" എന്നാണ് അവിടുന്നു, തന്നെ തെരക്കി വലഞ്ഞു ദുഃഖിച്ചുവരുന്ന മാതാവിനോടുതന്നെയും പറയുന്നതു്. രണ്ടാമത്തെ അവസരം തൻെറ പരസ്യശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭത്തിലെ ദേവാലയശുദ്ധീകരണമാണ്. "നിൻെറ ആലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തീഷ്ണത എന്നെ വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു" എന്നുള്ള സങ്കീർത്തനവാക്യം (69:9)കർത്താവിൽ നിറവേറുന്നതായിട്ടാണ് ശിഷ്യന്മാർ അപ്പോൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതു് (യോഹ. 2. 15) കർത്താവു് തെരഞ്ഞെടുത്ത പന്തിരുവരും വലിയ എരിവുകാരായിരുന്നു. യറുശലേമിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ശമര്യയിൽക്കൂടി കടന്നുപോകവെ, കർത്താവിനെ കൈക്കൊള്ളാതിരുന്ന ശമര്യരെ തീ ഇറങ്ങി നശിപ്പിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുവാൻതക്ക വൈരാഗ്യമുള്ളവരായിരുന്നു വി. യാക്കോബും യോഹന്നാനും (ലൂ. 9. 54.) 'ഇടിമക്കൾ' എന്നാണല്ലോ കർത്താവു്, അവരെ നാമകരണം ചെയ്തതു്. പത്രോസു കർത്താവിനുവേണ്ടി മരിപ്പാനും, വാളെടുപ്പാനും മടിക്കാത്തവനായിരുന്നു. ശിമോൻ എരിവുകാരിൽ ഒരുവനായിരുന്നു. യഹൂദനായിരുന്ന ശൌൽ ക്രിസ്തുസഭയ്ക്കു എതിരായും, മാനസാന്തരത്തിനുശേഷം സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയും വളരെ തീഷ്ണതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചവനായിരുന്നു (അപ്പോ. 26. 9. 1 തീമോ. 1. 13.) തൻെറ ലേഖനങ്ങളിൽ വി. പൌലൂസ് ഇതിനെക്കുറിച്ചു പല കുറി പ്രതിപാദിക്കുകയും തീഷ്ണതയുള്ളവരെ ശ്ലാഘിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉഷ്ണവാന്മാരും, ശീതവാന്മാരുമല്ലാത്ത ലവോദിക്യസഭ ത്യജിക്കപ്പെട്ടുമെന്നു വെളിപാടു പുസ്തകവും പറയുന്നു. (വെളി 3. 15–16)

എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സർവ്വ സമുദായമൈത്രിയുടെ പേരിൽ തീഷ്ണത അസ്സഹിഷ്ണുതയായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടുകയും പഴിക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പ. അപ്പോസ്തോലന്മാരാണ് ഏററവും വലിയ അസഹിഷ്ണുതക്കാർ എന്നു നാം സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. "പുത്രനുള്ളവനു ജീവനുണ്ടു്; ദൈവപുത്രനില്ലാത്തവനു ജീവനില്ല" (1 യോഹ. 5. 12) "സഹോദരൻ എന്നു പേർപെട്ട ഒരുവൻ ദുർന്നടപ്പുകാരനോ.... ആകുന്നു. എങ്കിൽ, അവനോടു സംസർഗ്ഗം അരുതു്, അങ്ങനെയുള്ളവനോടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കപോലും അരുതു് എന്നത്രേ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയതു്" (1 കോർ. 5. 11.) "ഒരുത്തൻ ഈ ഉപദേശവും കൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നുവെങ്കിൽ അവനെ വീട്ടിൽ കൈക്കൊള്ളരുതു്; അവനു കുശലം പറയുകയും അരുതു് (2 യോഹ. 1. 10–11) ഈ വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക. നാം നിൽക്കുന്ന നിലപാടിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ടു് അതിൻെറ നിലനില്പിനും വളർച്ചക്കും ആവശ്യമായതു ചെയ്‌വാൻ നമുക്കുള്ള കടമയെ മറന്നു്, ഈ സഭയിൽനിന്നുകൊണ്ടു തന്നെ ഇതിനെ അകാരണമായി പ്പോലും, പഴിക്കുകയും, പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവംപോലും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവർ നമ്മിൽ ഉണ്ടായി വരുന്നതു കഷ്ടാൽകഷ്ടതരം തന്നെ. വി. പൌലൂസിൻെറ പ്രബോധനം ഇത്തരുണത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമത്രേ.

"ഉണർന്നിരിപ്പിൻ, വിശ്വാസത്തിൽ നിലനില്പിൻ; പുരുഷത്വം കാണിപ്പിൻ; ശക്തിപ്പെട്ടുവിൻ; നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സ്നേഹത്തിൽ ചെയ്‌വിൻ" 1 കോർ. 16. 13–14.

[ഇടവകപ്പത്രിക]

—

റോമാസഭയുടെ ആഹ്വാനം

പി. കെ. മാത്യൂ ബി. എ. ബി എൽ

കാലം ചെയ്ത മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ റീത്തു പ്രസ്ഥാനം മുതൽ യാക്കോബായ സഭയെ റോമാസഭയിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം പല വിധത്തിൽ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വില്ലാളുപൊതിഞ്ഞ കൊഴിക്കൊട്ടു മുതൽ അദ്ധ്യാത്മിക ചിന്തകൾ വരെയുള്ള പല പ്രേരണകളാൽ ചിലരെല്ലാം അങ്ങോട്ടു പോയിട്ടുമുണ്ടു്. ഒരുപജീവനമാർഗ്ഗമായി പൌരോഹിത്യം സ്വീകരിക്കുന്നവരെ ഇതരമതങ്ങളിലെന്നപോലെ തന്നെ പല ക്രൈസ്തവസഭാ വിഭാഗങ്ങളിലും കാണാം. കച്ചവടത്തിലും വ്യവസായങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ കൂടുതൽ ആദായമാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നതുപോലെ ഇവരും അവരുടെ പ്രവർത്തനപദ്ധതികൾ മാററുന്നതിൽ ഒട്ടും അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. എന്നാൽ എൻെറ ഒരു സുപരിചിതനും കുറെക്കാലം സഹപ്രവർത്തകനുമായിരുന്ന ബ: വി. സി. ഗീവർഗീസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ അവർകൾ റോമാസഭയിൽ ചേർന്നതിനെ തുടർന്നു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒന്നു രണ്ടു പരസ്യകത്തുകളും ഒരു പുസ്തകവും വായിച്ചതിൻെറ ഫലമായി ഇതെഴുതുന്നതാണ്. ഞാനൊരു വേദശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധനല്ലെന്നും ഈ ലേഖനം ബ. അച്ചൻെറ കത്തുകളുടെയോ പുസ്തകത്തിൻെറയോ ഒരു വിമർശനമല്ലെന്നും ആദ്യമായി സ്പഷ്ടമാക്കിക്കൊള്ളുന്നു. ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാദങ്ങൾ അനേക നൂററാണ്ടുകളായി റോമാസഭ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളവയും പൌരസ്ത്യസഭകളും പാശ്ചാത്യപ്രോട്ടസ്റ്റൻറുസഭകളും എതിർത്തിട്ടുള്ളവയുമാണ്. പ്രസിദ്ധ ചരിത്രഗവേഷകനായ കെ. എൻ. ദാനിയേൽ അവർകൾ 'പാപ്പായുടെ ആധിപത്യം' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ യുക്തിയുക്തം വിമർശിച്ചിട്ടുള്ളവയല്ലാതെ പുതിയതായി ഇവയിൽ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാർ അതിനുമറുപടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഞാൻ നിൽക്കുന്ന സഭയോ ഇതര സഭകളോ സ്വീകരിക്കുന്നവയോ അല്ലാത്തവയോ ആയിരുന്നാലും ഒരു സാധാരണ ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന നിലയിൽ എൻെറ മനസ്സിൽ തള്ളിവരുന്ന ഒന്നുരണ്ടു ചിന്തകൾ ചുരുക്കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

1. ബ. അച്ചൻെറ പുസ്തകത്തിൽ വി. പത്രോസാണ് ക്രൈസ്തവസഭയുടെ അടിസ്ഥാനമെന്നും റോമാസഭയാണ് പത്രോസിൻെറ സഭയെന്നും ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞു കാണുന്നു. അന്ത്യോഖ്യാസഭയുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം അന്ത്യോഖ്യാസിംഹാസനം പത്രോസിൻേറതാണ്. ഇതിൻെറ അവകാശത്തർക്കത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ ഇതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്താണെന്ന് ആലോചിക്കാം—ക്രൈസ്തവസഭ പണിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് ക്രിസ്തുവിന്മേലാണ്. അതിൻെറ പ്രധാന ഇടയൻ വി. പത്രോസിൻെറ വാചകത്തിൽത്തന്നെ ക്രിസ്തുവാണ് (1. പത്രോസ് 5. 4). നീ പാറയാകുന്നു (നിൻെറ പേരു് പാറയെന്നാകുന്നു. moffatt) ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എൻെറ സഭയെ പണിയും' എന്ന കർത്താവിൻെറ വചനത്തെ വെറും ലൌകീക ചിന്താഗതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ച് സർവ്വവും പത്രോസിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു് മനുഷ്യബുദ്ധിക്കതീതമായ ഒരു ആത്മീയ അഖിലാണ്ഡത്തെ വെറും ഒരു മനുഷ്യ വ്യക്തിയിൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന മൂഢവിശ്വാസത്തിലേക്ക് താഴുകയല്ലെ എന്നു് ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. എത്ര ഉയർന്ന ആത്മീയ നിലയിൽ എത്തിയിരുന്നാലും അഭിപ്രായം മാറുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ദൈവം മനുഷ്യനു് കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽ ഒരുവനായിരുന്ന യൂദസ്കറിയോത്തും പല സഭകളിലേയും മേല്പട്ടക്കാരും പട്ടക്കാരും അത്മായക്കാരും ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഒരപകടനില വന്നപ്പോൾ പത്രോസ് ക്രിസ്തുവിനെ അറികയില്ലെന്നും തൻെറ ശിഷ്യഗണത്തിൽപ്പെട്ടവനല്ലെന്നും തീർത്തു പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ തൻെറ ക്രൂശുമരണത്തിൽ നിരാശപ്പെട്ടു ശിഷ്യഗണത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പഴയ ജോലിയിലേക്കു മടങ്ങി

പ്പോയെന്ന വാദത്തിനായിട്ടു മാത്രം വിചാരിക്കുക. (അതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം പത്രോസിനില്ലായിരുന്നുഎന്നു പറയാൻനിവൃത്തിയില്ല) അങ്ങിനെ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ റോമാസഭയുടെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം ക്രിസ്തുവിൻെറ സഭ ആ നിമിഷം തകർന്നുപോകയും തൻെറ മനുഷ്യാവതാരവും ക്രൂശുമരണവും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുമെല്ലാം വ്യർത്ഥമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അതിനാൽ പത്രോസിനെന്നും ബന്ധിച്ചുള്ള കർത്താവിൻെറ വചനം ഇതിനെക്കാൾ വളരെ വിശാലവും ഉയർന്നതുമായ ഒരു ആത്മീയതത്വത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണെന്ന് ആത്മീയഗതിയിൽ ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

(2) ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ആദ്യശതാബ്ദത്തിൽ അതു് ഒരു സംഘടിത സഭയായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് നടപ്പുകളുടെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നും അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമാണ്. കർത്താവിൻെറ ഇഹലോകജീവിതകാലത്തു തൻെറ ശിഷ്യനായി വിളിക്കപ്പെട്ട ദിവസംമുതൽ തന്നെ പത്രോസിനുണ്ടായിരുന്ന നേതൃത്വം തൻെറ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനുശേഷവും ക്രൈസ്തവസഭയുടെ യരുശലേംഘട്ടത്തിലും അപ്പോസ്തലന്മാരുടെയിടയിൽ അതെന്നും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു എന്നു നടപ്പുകളുടെ പുസ്തകത്തിൻെറ ആദ്യഭാഗത്തുനിന്നും കാണാം. എന്നാൽ മററുള്ള അപ്പോസ്തലന്മാർ ഇൻഡ്യാ, ആഫ്രിക്കാ മുതലായ വേലസ്ഥലങ്ങളിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തതിലോ അവരുടെ വേലകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലോ പത്രോസ് ഏതെങ്കിലും അധികാരം ചെലുത്തിയതായി കാണുന്നില്ല. നേരെ മറിച്ചു് പുറജാതികളിൽനിന്നുണ്ടായ സഭാവിഭാഗത്തിൽ വി. പൗലൂസ് പൂർണ്ണാധികാരം വിനിയോഗിച്ചിരുന്നതായി പല ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നുംകാണാം. സഭയെ ബാധിക്കുന്ന പ്രധാന സംഗതികൾ തീർച്ച ചെയ്യേണ്ടതായി വന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം മററു് അപ്പോസ്തലന്മാരോടു് ആലോചിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരമാണു് വിവിധ ക്രിസ്തീയസഭകൾ ആത്മീയകൂട്ടായ്മയിൽ വളരേണ്ടതു്. പത്രോസ് ആദ്യമ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ആകമാന അധികാരിയായി ഭരിച്ചെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നോ സഭാചരിത്രങ്ങളിൽ നിന്നോ ധരിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. വാദത്തിനായി മാത്രം അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ ഭരിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മരണശേഷം ആ അധികാരം ആരിൽ ലയിച്ചു? ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ബ. ശീവറുഗീസ് അച്ചൻെറ പുസ്തകത്തിൽ 115-ാം വശത്തു കണ്ട ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

"പത്രോസിൻെറ ഒന്നാമത്തെ വേലസ്ഥലം യരുശലേമും രണ്ടാമത്തെ പ്രധാന വേലസ്ഥലം അന്ത്യോഖ്യായും അവസാനത്തെ വേലസ്ഥലം റോമായുമായിരുന്നു. റോമായിൽ വച്ചു മരിച്ചെന്നു യാ. സഭ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടു്. മരിക്കുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം തന്നെ സാർവ്വത്രിക സഭയുടെ പ്രധാനയിടയൻ എന്നു സംശയമില്ല. മരിച്ചപ്പോൾ മരിച്ച സ്ഥലത്തെ മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമിയുമായി.' ഈ പിൻവാഴ്ച വളരെ വിചിത്രമായിത്തോന്നുന്നു. വലിയ അധികാരങ്ങളും സ്വത്തുക്കളുമുള്ള ഒരാൾ തൻെറ സഞ്ചാരത്തിനിടയിൽ ഒരു ദൂരസ്ഥലത്തു കിടന്നു മരിക്കുന്നതിനിടയായാൽ കൂടെയുള്ള കൂട്ടുകാരൻ പെട്ടിപ്രമാണങ്ങളും താക്കോലുകളും കൈക്കലാക്കി അദ്ദേഹത്തിൻെറ അവകാശിയായിത്തീരുന്നതുപോലെയിരിക്കുന്നു. പത്രോസ് മരിച്ച സമയം വേറെ അപ്പോസ്തലന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ, വേറെ മെത്രാന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ? അവരുടെ അറിവോടും സമ്മതത്തോടുംകൂടിയാണോ റോമായിലെ മെത്രാൻ പത്രോസിൻെറ പിൻഗാമിയായതു്? പത്രോസിൻെറ ഒന്നാമത്തെ വേലസ്ഥലം യരുശലേമും രണ്ടാമത്തെ പ്രധാന വേലസ്ഥലം അന്ത്യോഖ്യായും ആയിരുന്ന സ്ഥിതിക്കു് റോമായിലെ മെത്രാനുള്ള പ്രത്യേക അവകാശമെന്താണു്? പത്രോസിൻെറ ഭൗതികാവശിഷ്ടം റോമായിലാണെന്നുള്ളതാണെങ്കിൽ സഭ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതു മനുഷ്യൻെറ അസ്ഥികളിന്മേലാണെന്നല്ലേ വരുന്നതു്. 'പത്രോസ് റോമായിൽവച്ചു മരിച്ചെന്നു യാ. സഭ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടു്' എന്നു ബ. അച്ചൻ പറയുന്നതിൻെറ പ്രാധാന്യം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. യാക്കോബായസഭയിലെ ഒരു പാത്രിയർക്കീസ് അടുത്തകാലത്തു മഞ്ഞനിക്കരെ വച്ചു മരിച്ചിട്ടു മലങ്കരെയുള്ള മെത്രാന്മാരിൽ ആരുംതന്നെ പിൻഗാമിയാകാൻ ആഗ്രഹിക്കയോ അവകാശപ്പെടുകയോ ചെയ്തില്ല. റോമായിലെ മെത്രാന്മാർ സാർവ്വത്രിക സഭമേൽ. ഭരണം നടത്തിയിരുന്നില്ലെന്നു ബ. അച്ചൻ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നതായി താഴെക്കാണുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാചകങ്ങളിൽനിന്നു് അനുമാനിക്കാം.

"ആദ്യ നൂററാണ്ടുകളിൽ പീഡകൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ റോമായിലെ അദ്ധ്യക്ഷനും മററും പലപ്പോഴും ഒളിവിൽ ഇരിക്കേണ്ടതായിവന്നു. അതിനാൽ ആകമാനസഭയുടെ തലവൻ എന്നതു വളരെ സ്പഷ്ടമായി അന്നു കാണുവാൻ സാദ്ധ്യ

THE BANK OF NEW INDIA Ltd
ASSURES
EFFICIENCY AND SAFETY
OFFERS
BANKING FACILITIES OF ALL KINDS
Chairman: K. GEORGE, B. A.

Other Directors:

Sri. E. J. Philipose B. A. B. L.
" P. T. Varughese,
" C. K. Therakath
" P. K. Chacko
" P. C. Kurian, M. A. B. L.,

General Manager: Sri. K. E. CHERIAN

H. O.
TRIVANDRUM-1.

BRANCHES:
17 in T. C. STATE

മല്ലായിരുന്നു." സ്പഷ്ടമല്ലാതെയും കാണാൻ സാധിക്കുമെന്നുതോന്നുന്നില്ല. റോമാ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു പരമാധികാരമുള്ളതായി മററു സഭാവിഭാഗങ്ങൾ സമ്മതിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണിപ്പാൻ പല ചരിത്രരേഖകൾ മി. കെ. എൻ. ദാനിയേൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുസ്തകത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

രണ്ടു മൂന്നു ശതാബ്ദങ്ങൾകൊണ്ടു സംഘടിക്കപ്പെട്ട ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ഭരണസൗകര്യത്തിനായി കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും തെക്കും വടക്കും എന്ന രീതിയിൽ അതിനെ നാലായി തിരിച്ചു നാലു പാത്രിയർക്കാസിംഹാസനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചെന്നും റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ തലസ്ഥാനവും അക്കാലത്തെ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട പട്ടണവുമായിരുന്ന റോമാ പട്ടണത്തിലെ പാത്രിയർക്കീസിനു വെറും രാഷ്ട്രീയ കാരണങ്ങളാൽ മാത്രം ഒരു മുഖ്യൻ (chief) എന്ന നിലയുണ്ടായിരുന്നെന്നും നിഖ്യാ സുന്നഹദോസു നിശ്ചയങ്ങളിൽ നിന്നു കാണാം. ഈ പ്രാധാന്യത്തെ രാഷ്ട്രീയ പിൻബലത്തോടുകൂടി റോമാ സാമ്രാജ്യരീതിയിൽ വളർത്തി ക്രിസ്തീയ സൌഹാർദ്ദത്തിലും കൂട്ടായ്മയിലുമിരുന്നിരുന്ന മററു മൂന്നു സഭകളിൽനിന്നു ഭിന്നിച്ചകന്നുപോകുന്നതിനു് ഇടയാക്കിയതു സഭാചരിത്രത്തിലെ ഏററവും നിർഭാഗ്യകരമായ ഒരു സംഭവമാണു്. റോമാ സഭ സ്വീകരിച്ച പല വ്യതിയാനങ്ങളുടേയും ദുരാചാരങ്ങളുടെയും ഫലമായിട്ടാണു് അനേകം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭകൾ അതിൽനിന്നും പൊട്ടിത്തെറിക്കാൻ ഇടയായതു്.

3. റോമാ സഭയിൽ ശരിയായ ഭരണഘടനയും അച്ചടക്കവുമുണ്ടെന്നും തന്മൂലം സമാധാനമായി ജീവിക്കാമെന്നും അതിൻെറ ഒരു മേന്മയായി പറയാറുണ്ടു്. ഏതുസമൂഹമായാലും ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ട ഭരണവും അച്ചടക്കവും അതിൻെറ രക്ഷക്കും വളർച്ചക്കും ആവശ്യമാണു്. എന്നാൽ റോമാസഭയിലെ അച്ചടക്കവും സമാധാനവും ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഒരു 'ഗ്രാമീണ ചിന്തക'ൻെറ ചെറുകഥയാണു് ഓർമ്മയിൽ വരുന്നതു്. ചെറുപ്പംമുതലുള്ള ബുദ്ധിശക്തിയും യുക്തിവാദങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ ഒരു നാട്ടുപ്രധാനിയാക്കിത്തീർത്തു. ഇങ്ങനെ വാർദ്ധക്യംവരെ ജീവിച്ച 'ചിന്തകൻ' ഒരു ദിവസം രാവിലെ വഴിയരികിലുള്ള ഒരു വൃക്ഷക്കൊമ്പിൽ തൂങ്ങി മരിച്ചു കിടക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. ഈ വാർത്ത കേട്ടവർ കേട്ടവർ വൃക്ഷത്തിനു ചുററും തിങ്ങിക്കൂടി. അതിൽ ഒരു കുസൃതിക്കുട്ടൻ ചോദിച്ചു, "എന്താ കിട്ടമ്മാവാ, കാലത്തെ ഇങ്ങനെ കിടന്നു് ഊഞ്ഞാലാടുന്നതു?" കിട്ടമ്മാവൻ വളരെ ശാന്തമായും ഗൌരവം വിടാതെയും മറുപടി പറഞ്ഞു:-- "മക്കളെ പേടിക്കണ്ടാ. അടുത്തുവരീൻ. ഞാൻപത്തെഴുപതു കൊല്ലം ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചു. ലോകത്തിൽ യാതൊരു സമാധാനവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. ശക്തിയേറിയ രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിൽ എന്നും കലഹം. ഒരു യുദ്ധം കഴിയുമ്പോൾ മറെറാന്നു്. വലിയ തോക്കു്, ബോംബു്, വിഷവായു, ആററംബോംബു്, ഹൈഡ്രജൻ ബോംബു് എന്നിങ്ങനെ നശീകരണായുധങ്ങൾ പടിപടിയായി കയറുന്നു. സ്വതന്ത്രരാജ്യത്തായാലും ഹിന്ദുമുസ്ലീം, ബ്രാഹ്മണ, അബ്രാഹ്മണ, പാക്കിസ്ഥാൻ, പക്തൂണിസ്ഥാൻ, വഴക്കുകൾ. കുടുംബങ്ങളിലായാലും കാരണവരും മരുമക്കളും തമ്മിൽ കടിപിടി. സഹോദരങ്ങൾ തമ്മിൽ പോലും പൊരുത്തമില്ല. ഇവയിൽനിന്നെല്ലാം രക്ഷപ്പെടാൻ ഞാനൊരു അഭയസ്ഥാനം കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കയാണു്. ഇവിടെ യാതൊരു വഴക്കൊ കലഹമോയില്ല. യാതൊരു ചിന്തയുമില്ല. ചിന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. എല്ലാം ശാന്തം. ഞാൻ ഈ കയറിൽ കിടന്നു് ആടുന്നതു കണ്ടോ. എന്തൊരു സുഖം. ഇങ്ങോട്ടുവന്നു കഴുത്തിൽ ഒരു കയറിട്ടു ഒരു ചാട്ടം ചാടിയാൽ മതി. നിങ്ങൾക്കും ഈ പരമാനന്ദം അനുഭവിക്കാം." റോമാസഭയിലെ സമാധാനത്തിനു് ഇതിനോടു ഏതാണ്ടൊരു സാമ്യമില്ലെ. റഷ്യയിലും ചൈനയിലും രാഷ്ട്രീയ ഭാഗങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു ശ്മശാനശാന്തി.

റോമാസഭയിലെ അച്ചടക്കവും ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളും ഏവരും വിലമതിക്കുന്നതാണു്. എന്നാൽ ഇതിനുവേണ്ടിയുള്ള ശ്രമത്തിൽ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിലെ ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹം ആ സഭക്കു് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. മനുഷ്യൻെറ മാനസ്സിക ശക്തി നാൾക്കുനാൾ വികസിച്ചുവരുന്ന ഒന്നാണു്. ഇതിൻെറ ഫലം മററു ശാസ്ത്രങ്ങളിലെന്നപോലെ തന്നെ വേദശാസ്ത്രങ്ങളിലും അനുഭവപ്പെടേണ്ടതാണു്. റോമാസഭ ഒഴിച്ചുള്ള ഏതു സഭയിൽ നിൽക്കുന്നവനും അന്യസഭകളിലെ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിനും ചിന്തിക്കുന്നതിനും ആത്മീയചിന്തകന്മാരുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നതിനും ആത്മീയപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹകരിക്കുന്നതിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു്. ഇതിൻെറ മഹാത്മ്യം ഈ നാട്ടുകാർക്കു് എളുപ്പത്തിൽ ഗ്രഹിപ്പാൻ വേണ്ടിമാത്രം പരേതനായ കെ. സി. ചാക്കോ അവർകളെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടെടുക്കാം. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മഹാത്മ്യം ഒരു കോളജ് സ്ഥാപിച്ചു് നല്ലനിലയിൽ കൊണ്ടുവന്നുഎന്നുള്ളതില്ല. വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതകാലംമുതൽ അദ്ദേഹം യാക്കോബായ സഭയിൽ നിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്ഥമായ സഭകളിലെ ആത്മീയ ചിന്തകന്മാരുമായി ഉററസമ്പക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും തൻെറ ആത്മീയ അനുഭവങ്ങളെ താനുമായി ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും വ്യക്തികൾക്കും ധാരാളമായി പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതരസഭാംഗങ്ങളുമായുള്ള സമ്പക്കം മി. ചാക്കോയ്ക്കു സ്വന്തസഭയോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹത്തിനും വേഴ്ചക്കും ഭംഗമുണ്ടാക്കിയില്ല; പ്രത്യുത കുറേക്കൂടി പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയാണു് ചെയ്തതു്. അതുപോലുള്ള ഒരു ജീവിതം റോമാസഭയിൽ ചിന്തിക്കപോലും പാടില്ലെന്നുള്ളതാണു് ആ സഭയുടെ നിർഭാഗ്യവശം. സാമുദായിക നേതാക്കന്മാരായിരുന്ന തരിയതു കുഞ്ഞിതൊമ്മൻ, എ. സി. എം. അന്ത്രപ്പേർ മുതലായ ഷെവലിയർമാരെ ആ സഭക്കു് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ ഒരു കെ. സി. ചാക്കോയ്ക്കു് ആ സഭയിൽ ഇടമില്ല. ഉണ്ടായാൽ ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടും. റോമാസഭയിൽ അനേകായിരം പരിശുദ്ധന്മാരും പരിശുദ്ധമതികളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അതിലെ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും വളരെ വിലയേറിയവയാണു്. അന്ധകാരത്തിൽ കിടക്കുന്നവർക്കു് പ്രകാശം നൽകാവുന്ന പ്രവർത്തനരംഗങ്ങൾ ലോകത്തിൽ വിസ്തൃതമായി ഇനിയും കിടക്കുന്നു. റോമാസഭയുടെ വലിയ സമ്പത്തും കഴിവുകളും ഇതരസഭകളിൽ ഭിന്നതകളുണ്ടാക്കാൻ വിനിയോഗിക്കാതെ മേൽപറഞ്ഞ രംഗങ്ങളിലേക്കുതിരിച്ചാൽ എത്രയോ കൂടുതൽ പ്രയോ

Thought for the Week

He who complains, or thinks he has a right to complain, because he is called in God's providence to suffer, has something within him which needs to be taken away. A soul whose will is lost in God's will can never do this. Sorrow may exist; butcomplaint never.

Catherine Adorna.

വിനയത്തിൻെറ മാഹാത്മ്യം

(എം. തൊമ്മൻ ബി. എ.)

"പിതാവു സകലവും തൻെറ കയ്യിൽ തന്നിരിക്കുന്നു എന്നും താൻ ദൈവത്തിൻെറ അടുക്കൽ നിന്നു വന്നു് ദൈവത്തിൻെറ അടുക്കൽ പോകുന്നു എന്നും യേശു അറിഞ്ഞിരിക്കെ അത്താഴത്തിൽ നിന്നെഴുന്നേററു് വസ്ത്രം ഊരിവച്ചു്, ഒരു തുവത്തു എടുത്തു അരയിൽ ചുററി ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം പകന്നു് ശിഷ്യന്മാരുടെ കാൽ കഴുകുവാനും അരയിൽ ചുററിയിരുന്ന തുണികൊണ്ടു തുവത്തുവാനും തുടങ്ങി."

(യോഹന്നാൻ 13: 3–5)

യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി കഴിച്ച അവസാനത്തെ തിരുവത്താഴത്തിനു ശേഷം ആ മാളികമുകളിൽവച്ചു തന്നെ നടന്ന ഒരു സംഭവമായിരുന്നല്ലോ ഇതു്. വി. ലൂക്കോസ് അവസാന തിരുവത്താഴത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നിടത്തു് മറെറാരു സംഭവം കൂടി രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. അതു് ആരാണു് തങ്ങളിൽ വലിയവൻ എന്നുള്ള വിഷയത്തേക്കുറിച്ചു് ശിഷ്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായ തക്കമാണു്. ഈ തക്കത്തിനുള്ള ഉത്തരമായി കൂടി ആയിരിക്കാം നമ്മുടെ കത്താവു ശിഷ്യന്മാരുടെ കാൽ കഴുകുവാൻ ഒരുമ്പെട്ടതു്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി വലിയവനായിത്തീരുന്നതു സേവനം കൊണ്ടു മാത്രമാണെന്നും ഏററവും അധികം സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ആളാണു് ഏററവും വലിയവൻ എന്നുമുള്ള പരമാത്ഥം തൻെറ ഉപദേശവും ജീവിതദൃഷ്ടാന്തവുംകൊണ്ടു വെളിപ്പെടുത്തിയതു കൂടാതെ ഈ പ്രത്യേകസംഭവംമൂലവും കത്താവു വ്യക്തമാക്കി.

ദൈവപുത്രൻെറ മനുഷ്യാവതാരത്തിൻെറ ഒരു പ്രധാന ഉദ്ദേശം ദൈവത്തിൻെറ സ്വഭാവത്തെ മനുഷ്യക്കു വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു. സവ്വലോകത്തിൻെറയും സ്രഷ്ടാവും നാഥനുമായ ദൈവം താണിറങ്ങി തൻെറ സൃഷ്ടിയെ സേവിക്കുകയും ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാഴ്ചയാണു് നാമിവിടെ കാണുന്നതു്. ദൈവത്തിൻെറ താഴ്മ എത്ര വിസ്മയനീയമാണു്! യേശുവിനെ ഒരുന്നത സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തി പൂജിക്കുവാൻ തൻെറ ശിഷ്യന്മാരും മററനേകം ആരാധകന്മാരും ഇഷ്ടപ്പെട്ടമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു് അതിനുള്ള അർഹതയും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ യേശുവിനോടു് ആ വിധത്തിൽ പെരുമാറുക സാദ്ധ്യമല്ലായിരുന്നു. പുൽക്കൂട്ടിൽ പിറന്ന ആ നാൾ മുതൽ കുററവാളികൾക്കുള്ള നീചമായ ക്രൂശുമരണത്തെ സ്വയം സ്വീകരിച്ച ആ നാൾ വരെ അങ്ങനെയുള്ള ആരാധനക്കു താൻ ഇടം കൊടുത്തിട്ടില്ല. ചുങ്കക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും പാവപ്പെട്ടവരുടെയും സ്നേഹിതനായി വത്തിച്ച കത്താവു് ആഭിജാത്യവും അഭിമാനവും അന്തസ്സും ഇല്ലാത്ത ഒരാളായിരുന്നു. "നിങ്ങൾ എന്നെ ഗുരുവെന്നും കത്താവെന്നും വിളിക്കുന്നു; ഞാൻ അങ്ങനെ ആകകൊണ്ടു് നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരി" എന്നു കത്താവു ശിഷ്യന്മാരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു് ലോകപ്രകാരമുള്ള ബഹുമതിയും ആരാധനയുമല്ല താൻ അവരിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചതു്. താഴ്മയുടെ ഒരു മഹനീയകൃത്യം അവക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടു് അവരും അന്യോന്യം അപ്രകാരം ചെയ്യണമെന്നു് അവരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കയാണു് യേശു ചെയ്തതു്. ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നവരെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടതു് ഏവരുടെയും കത്തവ്യമാണു്. എന്നാൽ ഏതു വിധത്തിലുള്ള ബഹുമാനമാണു് നാം അവക്കു നൽകുന്നതു് എന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണു്. മുഖസ്തുതിയും മധുരവചനവും അതി പ്രശംസയും കൊണ്ടു് അവരെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പതിവു് സാധാരണമാണു്. അതു് ഇരുകൂട്ടക്കും ഹാനികരമാണു്. മുഖസ്തുതിയിൽ സന്തോഷിക്കുക എന്നുള്ളതു് മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു ബലഹീനതയാണു്. അതിൽനിന്നൊഴിവായിട്ടുള്ളവർ വളരെ ചുരുങ്ങും. ഈ ബലഹീനതകൊണ്ടു മുതലെടുക്കുവാൻ ഒരുമ്പെടുന്ന നീചമനോഭാവക്കാർ എല്ലായിടത്തുമുണ്ടു്. ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നവർ പ്രത്യേകിച്ചും സൂക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു മഹാ വിപത്താണു് ഇതു്. സ്തുതിപാഠകന്മാരേക്കാൾ അധികമായി നമുക്കാവശ്യമുള്ളതു് മുഖത്തു നോക്കി സത്യം പറയുവാൻ മാത്രം ധൈര്യവും പരമാത്ഥതയും യഥാത്ഥസ്നേഹവുമുള്ള ആളുകളെയാണു്. അവർ നമ്മുടെ സമനിലയിൽ ഉള്ളവരായിരിക്കണമെന്നില്ല. ഏതു നിലയിലുള്ളവരുമാകാം. ലോകത്തിൽ സാധാരണ കാണുവാൻ കിട്ടാത്ത ഒരു കൂട്ടരാണു് ഇവർ—മുഖസ്തുതി ആഗ്രഹിക്കാത്ത മഹാന്മാരും അതു കാഴ്ച വെയ്ക്കാത്ത ആരാധകന്മാരും.

ഇക്കാര്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിൻെറ മനസ്സിനും മാതൃകയ്ക്കും അനുരൂപമായ ക്രിസ്തീയമായ ഒരു പാരമ്പര്യം [illegible]ഷ്ടിക്കുവാനും പുലത്തുവാനും [illegible]ദ്ധ്യസ്ഥയാണു് സഭ. എന്നാൽ [illegible]യുടെ ഇതഃപര്യന്തമുള്ള പാരമ്പര്യം അത്ര ശ്ലാഘനീയമല്ല. നേരു പറയുന്നവക്കു നിലയില്ല. കണിയാൻ വേഷമണിഞ്ഞു് വാക്കുയും പൊത്തി "ഇറാൻ" പറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നവക്കു് എന്തും സാധിക്കാം. നാം എങ്ങനെയുള്ള ബഹുമാനം അന്യക്കു കൊടുക്കുന്നുവോ അതേവിധത്തിലുള്ള ബഹുമാനം തന്നെ നാം അന്യരിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കയും ചെയ്യും. അഹംഭാവത്തിനും അധികാരഭ്രമത്തിനും വളംവെയ്ക്കുന്നവിധത്തിൽ നാം അന്യരോടു പെരുമാറുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിൻെറ രഹസ്യം ആ വിധത്തിലുള്ള പെരുമാററമാണു് നാമും അന്യരിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു് എന്നുള്ളതാണു്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ താഴ്മക്കു സ്ഥാനമില്ല. അഹംഭാവമാണു് എല്ലാവരെയും അടക്കി

ജനകരമായിരിക്കും. എല്ലാം കൂടാൻ ആൾ പിടിക്കുന്ന സ്വഭാവം മിക്കവാറും എല്ലാ ക്രൈസ്തവസഭകളും ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കയാണു്. റോമാസഭയും ആ നിലയിലേക്കു് എത്താൻ [illegible] ദൈവം അതിൻെറ കണ്ണുകളെ തുറക്കട്ടെ.

ഭരിക്കുന്നതു്. ക്രിസ്തീയസ്വഭാവത്തിൻെറ അസ്ഥിവാരം താഴ്മയാണു്. അതു് ഏററവും കൂടുതലായി ശോഭിക്കേണ്ടതു് ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നവരിലാണു്. അഹംഭാവവും അധികാരഭ്രമവും എവിടെയായാലും അല്പത്വത്തിൻെറ ലക്ഷണങ്ങളാണു്; യേശുക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുത്തിയ ദൈവത്തെ അനുകരിക്കാത്തതിൻെറ ഫലമാണു്.

സ്തോത്രഗീതങ്ങൾ പാടിയും മററും ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ശരിയല്ലെന്നുള്ള മനോഭാവക്കാരുണ്ടു്. അവർ ചോദിക്കുന്നതു് ഒരു നല്ല മനുഷ്യനുപോലും മററുള്ളവരുടെ സ്തുതി കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് അസുഖകരമാണു്; പിന്നെ ദൈവത്തിനു് അതെങ്ങനെ ഇഷ്ടമാകും? എന്നാണു്. ഈ അഭിപ്രായത്തിൻെറ പിന്നിലായി പല തെററിദ്ധാരണകളുണ്ടു്. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നെങ്കിൽ അതു ദൈവത്തെ പ്രതിയല്ല; ദൈവത്തിനു് മനുഷ്യക്കുള്ളതുപോലെ മററുള്ളവരുടെ സ്തുതിയിൽ സ്വാത്ഥപരമായ ഇമ്പമുള്ളതുകൊണ്ടുമല്ല. ശിഷ്യന്മാരുടെ കാലുകൾ കഴുകിത്തുടച്ച കത്താവാണു് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദൈവം. നാം ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിൻെറ മഹത്വത്തെഅനുസ്മരിച്ചു് ആ മഹത്വത്തിനാണു് സ്തുതിയും സ്തോത്രവും അപ്പിക്കുന്നതു്. ദൈവത്തിൻെറ മഹത്വം തൻെറ താഴ്മയും സ്നേഹവുമല്ലാതെ മറെറന്താണു്? അളവററ ശക്തിയും പരിപൂണ്ണജ്ഞാനവുമെല്ലാം ദൈവത്തിനുണ്ടു്. എന്നാൽ അവയെല്ലാം തൻെറ സ്നേഹത്തിനു വിധേയമാണു്. നാം എന്തിനെ ആരാധിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ നാമും ആയിത്തീരും എന്നുള്ളതു് ഒരു പരമാത്ഥമാണല്ലോ. ധനത്തെ ആരാധിക്കുന്നവൻ ദ്രവ്യാഗ്രഹിയായിത്തീരും. വിഷയസുഖങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നവൻ ദുമ്മോഹിയും ദുർവൃത്തനുമായിത്തീരും. സ്നേഹവാനും വിനീതനുമായ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നവൻ സ്നേഹമുള്ളവനും വിനയമുള്ളവനും ആയിത്തീരും. നാം ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതു മുഖസ്തുതിയാകയില്ല. നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവും നാഥനുമായ ദൈവത്തെ നാം ആരാധിക്കുന്നതു് ദൈവത്തെ കൂടാതെയുള്ള നമ്മുടെ നിസ്സഹായതയെക്കുറിച്ചും ശൂന്യതയെക്കുറിച്ചും നമുക്കുള്ള ബോധത്തിൻെറ ഫലമായിട്ടാണു്. അങ്ങനെയുള്ള ആരാധന മാത്രമാണു് മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനായി വളരുവാൻ സഹായിക്കുന്നതു്.

നമ്മുടെ ദൈവാരാധനയെല്ലാം കത്താവു പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ സത്യത്തിലും ആത്മാവിലും ഉള്ളതായിത്തീരട്ടെ. ദൈവത്തിൻെറ യഥാത്ഥസ്വഭാവം അറിഞ്ഞു് അതിനെ ആരാധിക്കുവാൻ ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ ക്രിസ്തീയവിനയത്തിലുള്ള പെരുമാററം നമുക്കെല്ലാവക്കും സാദ്ധ്യമാകും. അങ്ങനെ സഭയും സമുദായവും വ്യക്തികളും ക്രിസ്തുവിൻെറ പൂണ്ണതയിലേക്കു വളരുവാൻ ഇടയാകും.

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

2 തീമോത്തിയോസ്

(ഫാദർ സി. എ. ഏബ്രഹാം)

തിങ്കൾ 3: 1—9

കഠിനമായ പാപങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടികയാണു് ഇവിടെ കാണുന്നതു്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നവരുടെ പാപങ്ങളാണു് ഇവ എന്നുള്ളതു് അതിൻെറ ഭയങ്കരതയെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. റോമർ 1-ൽ വി. പൗലോസ് ഇതുപോലെ ഒരു ലിസ്റ്റും കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ, അതു് അക്രൈസ്തവരെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണു്. ആദിമസഭയിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും മാതൃകാപരമായിരുന്നില്ലെന്നു് ഇവിടെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്.

2 മുതൽ 5 വരെ വാക്യങ്ങൾ സ്വയം പരിശോധനക്കായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നവയാണു്. പാപങ്ങളുടെ ഉറവ "സ്വയ"ത്തിൽ, അടിസ്ഥാനമുള്ള ജീവിതമാണെന്നു് ഇവിടെ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാം. നന്മയുടെ ആത്യന്തികവിജയത്തെപ്പററി വി. പൗലോസിനു സംശയമില്ല. തിന്മയുടെ ശക്തിനിലനിൽക്കുകയില്ല.

"കത്താവെ, നിൻെറ നാമത്തെ വിളിക്കുന്നവരായ എല്ലാവരും, നിന്നിൽ അടിസ്ഥാനമുള്ളവരും, ദൈവത്തിനു സ്വീകാര്യമായ ആലയങ്ങളായിതീരുന്നവരും ആകണമെ."

* * * *

ചൊവ്വാ 3: 10—17

ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ പാപങ്ങൾ കണ്ടു് തീമോത്തി നിരാശപ്പെടാതിരിക്കാൻ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ വി. പൗലോസ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. 1) ക്രിസ്തുവിൽ ഭക്തിയോടെ ജീവിക്കുന്നവക്കു ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും. വി. പൗലോസിനു് ഇതനുഭവപ്പെട്ടു. 2) തിരുവെഴുത്തുകളെ മുറുകെ പിടിച്ചാൽ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരത ലഭിക്കും.

ദൈവശ്വാസീയമായ തിരുവെഴുത്തുകൾ രക്ഷയ്ക്കുള്ള ജ്ഞാനം നൽകുന്നവയാണു്. അവ ശാസ്ത്രമൊ സാമാന്യജ്ഞാനമൊ അല്ല നൽകുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. വി. വേദപുസ്തകം സഭയുടെ ഏററം വലിയ പ്രമാണമാണു്. എന്നാൽ നാം ഒരു പുസ്തകത്തെയല്ല, അതു് ആരെപ്പററി സാക്ഷിക്കുന്നുവൊ ആ ദൈവത്തെയാണു വന്ദിക്കുന്നതു്.

"കത്താവെ, വേദപുസ്തകപ്രചരണത്തിനായിട്ടുള്ള പ്രയത്നങ്ങളെ നീ അനുഗ്രഹിക്കണമെ. നിൻെറ വേദപ്രമാണം പഠിക്കുവാനും അതിൻെറ ജ്ഞാനത്തിൽ വളരുവാനും ഞങ്ങൾക്കപ്രകാശം നൽകുകയുംചെയ്യണമെ.

* * * *

ബുധൻ 4. 1—8

വരുവാനിരിക്കുന്ന ന്യായവിധിയുടെയും സ്വന്തമരണം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന ബോധത്തിൻെറയും വെളിച്ചത്തിൽ തീമോത്തിക്കു വി. പൗലോസ് നൽകുന്ന അവസാനപ്രബോധനമാണു് ഈ ഭാഗത്തു്. 2–ാം വാക്യത്തിൽ അഞ്ചു് അനുശാസനങ്ങൾ അപ്പോസ്തോലൻ നൽകുന്നു. (2–ാം വാക്യം ഒന്നുകൂടെ വായിക്കുക.) ക്രിസ്തീയ വേലക്കാക്കു് എല്ലാക്കാലത്തും ആവശ്യമായ പ്രബോധനമാണു് ഇതിലുള്ളതു്.

"ഞാൻ നല്ല പോർ പൊരുതു, ഓട്ടം തികച്ചു, വിശ്വാസം കാത്തു, നീതിയുടെ കിരീടം എനിക്കായി വച്ചിരിക്കുന്നു." ഒററവാചകത്തിലുള്ള ആത്മകഥയാണിതു്. എത്ര കൃപനിറഞ്ഞ ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു വി. പൗലോസിൻെറതു്. ജീവിതത്തിൻെറ അവസാനഘട്ടത്തിൽ എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും എന്തു പറയാൻ സാധിക്കും?

"കത്താവെ നിന്നിലുള്ള പ്രത്യാശ മററു സകലത്തേക്കാളും ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൻെറ കേന്ദ്രമായിരിക്കുവാൻ നീ കൃപ നൽകേണമെ"

* * * *

വ്യാഴം 4. 9—22

വി. പൗലോസ് എഴുതിയ അവസാനത്തെ വാക്യങ്ങൾ ആയിരിക്കാം ഇന്നത്തെ വായനയ്ക്കുള്ള ഭാഗം. തന്റെ ജീവിതത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ട ശക്തിയുടെ രഹസ്യം 17-ാം വാക്യത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. "കർത്താവോ......എന്നെ ശക്തീകരിച്ചു" മനുഷ്യരുടെ പ്രോത്സാഹനവും പിന്തുണയും ആയിരുന്നില്ല വി. പൗലോസിന്റെ പ്രവർത്തികളുടെ അടിസ്ഥാനം. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയ കൂട്ടായ്മയെ അദ്ദേഹം എത്രയധികം വിലമതിച്ചിരുന്നു എന്നും ഇന്നത്തെ വായനയിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്.

വി. പൗലോസും ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നിട്ടുള്ള സകല പരിശുദ്ധന്മാരും അംഗങ്ങളായിട്ടുള്ള കൂട്ടായ്മയിലാണു നാം ജീവിക്കുന്നത്. "കൃപ നിങ്ങളോടു കൂടെയിരിക്കട്ടെ" എന്ന് തിമോത്തിയോട് വി. പൗലോസ് പറയുന്നതു നമ്മോടു പറയുന്നതായി സങ്കല്പിക്കുക.

"കർത്താവെ, മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള പ്രശംസയല്ല, നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാനുള്ള ആഗ്രഹം ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാകുവാൻ നീ ഞങ്ങൾക്കു സഹായിക്കേണമെ."

* * * *

[വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനങ്ങളാണ് അടുത്തതായി പഠിക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്. നീറോചക്രവർത്തിയുടെ പീഡനം അടുത്തിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഏഷ്യാമൈനറിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ടതാണ് ആദ്യത്തെ ലേഖനം എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. ഞെരുക്കം അനുഭവിക്കുന്ന സകലക്കും ആശ്വാസവും ശക്തിയും തരുന്ന ലേഖനമാണ് ഇത്.]

വെള്ളി 1 പത്രോസ് 1. 1—5

യെഹൂദക്രിസ്ത്യാനികളും പുറജാതിക്രിസ്ത്യാനികളും ചേർന്ന സമൂഹത്തെപ്പറ്റി വി. പത്രോസ് പറയുന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. അവർ ലോകത്തിൽ ദൈവത്തിനായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ അവർ പരദേശികൾ (Pilgrims) മാത്രമാണ്. പ്രാരംഭവന്ദനത്തിനുശേഷം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം നിമിത്തം പിതാവായ ദൈവത്തിനുള്ള സ്തോത്രമാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിൽ കൂടെ വിശ്വാസികൾക്കു ലഭ്യമായിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ അവകാശത്തെ അപ്പോസ്തോലൻ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

ലോകത്തിനുള്ളവരല്ലെന്നുള്ള ബോധത്തോടെ നാം ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നാലോചിക്കുക. സ്വർഗ്ഗീയപൗരത്വമാണ് ഈ ലോകത്തിലെ നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം നിർണ്ണയിക്കേണ്ടത്.

"കർത്താവെ, ഞങ്ങൾ നിനക്കുള്ളവരാണെന്നുള്ള ബോധത്തോടെ ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ ഞങ്ങളുടെ പ്രത്യാശയെ നീ ഉറപ്പിക്കേണമെ."

* * * *

ശനി 1. 6—12

പീഡകൾമൂലം ഒരു പരീക്ഷണഘട്ടത്തെ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നവരോട് അപ്പൊസ്തോലൻ പറയുന്നത്, പരീക്ഷണങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശോധനയാണെന്നാണ് ക്രിസ്തീയപ്രത്യാശ ലൗകികചുററുപാടുകൾക്കു നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയാതവണ്ണം ജീവനുള്ളതാണ്. മരണത്തിനുപോലും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിന്നു നമ്മെ വേർപെടുത്താൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു വി. പൗലോസ് പറയുന്നതും ഈ ആത്മാവിലാണ്. പ്രവാചകന്മാർ ആരാഞ്ഞന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും ദൈവദൂതന്മാർ എത്തിനോക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുമായ രക്ഷയാണു നമുക്കു ലഭ്യമായിരിക്കുന്നത്. ("വാനവരിടയിലസൂയാദോഷം പാടുണ്ടെങ്കിൽ......")

ക്രിസ്തുവിൽക്കൂടെയുള്ള രക്ഷയെപ്പററി വി. പത്രോസിനും വി. പൗലോസിനും ഉണ്ടായിരുന്ന അത്ഭുതവും ഉറപ്പും എത്രവലുതായിരുന്നു! എന്തുകൊണ്ടാണ് നമ്മിൽ അതില്ലാതെ പോകുന്നത്? പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളെ വി. പത്രോസിന്റെ ആത്മാവിൽ കാണുന്നതിനു നമുക്കു സാധിക്കുമൊ?

"കർത്താവെ, ഞങ്ങൾക്കു നീ അനുവദിക്കുന്ന പരീക്ഷണങ്ങൾമൂലം ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ശക്തിപ്പെടുവാൻ നീ ഇടയാക്കേണമെ."

* * * *

പ്രശ്നപംക്തി

(പോൾ വറുഗീസ്)

ചോദ്യം

ആരാധനയ്ക്കു വലിയ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന നമ്മുടെ സഭയേക്കാൾ സുവിശേഷവേലയ്ക്കു വലിയ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന മററു സഭകൾ അനേകായിരങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിലേയ്ക്കു ആദായപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നതിനാൽ ആരാധനയോ സുവിശേഷഘോഷണമോ ഏതായിരിക്കും ഒന്നാമതായി സഭയ്ക്കു വേണ്ടതു്?

കെ. ഐ. അബ്രഹാം, തടാകം

ഉത്തരം

ഭക്ഷണം കഴിയ്ക്കുന്നതോ ജോലി ചെയ്യുന്നതോ ഏതാണ് ഒരു മനുഷ്യന് ഒന്നാമതായി വേണ്ടതു്? ഭക്ഷണത്തിനു പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിട്ടു ജോലി ചെയ്യാതിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനെപ്പോലെയാണ് ആരാധനയ്ക്കു മാത്രം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന സഭ. എന്നാൽ ഭക്ഷണം കഴിയ്ക്കാതെ ജോലി ചെയ്യാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്ന മനുഷ്യനേപ്പോലെയാണ് ആരാധനയ്ക്കു് ഒന്നാം സ്ഥാനം കൊടുക്കാത്ത സഭകൾ. ആളുകളെ ധാരാളം ആദായപ്പെടുത്തുവാൻ അവർക്കു സാധിച്ചേക്കാം. പക്ഷേ ഈ വരുന്നവർക്കു കൊടുപ്പാനുള്ള ഭക്ഷണവും അവരുടെ കയ്യിൽ വളരെ കുറച്ചേ ഉള്ളു വെന്നു മാത്രം. അവരും വരുന്നവരും ഒരുപോലെ അരപ്പട്ടിണി കിടക്കേണ്ടിവരും.

ചോദ്യം

വി. കർബ്ബാനയ്ക്കു നമ്മുടെ സഭ നൽകുന്ന പ്രാധാന്യം തന്നെ ചില പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു സഭകളും (ഹൈചർച്ചുകൾ) നൽകുന്നു എങ്കിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സഭകൾ തമ്മിൽ Inter-communion അനുവദിയ്ക്കുന്നതിനു എന്താണു തെററ്.

കെ. ഐ. എബ്രഹാം, തടാകം

ഉത്തരം

വി. കർബ്ബാനയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന പ്രാധാന്യത്തിന്റെ പരിമാണമനുസരിച്ചല്ല Inter Communion അനുവദിക്കുകയോ അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു്. പ്രത്യുത വിശ്വാസത്തിലും വ്യവസ്ഥിതിയിലും ഉള്ള ഐക്യരൂപ്യം Unity in Faith and Order) അനുസരിച്ചാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മോടു വളരെയടുത്തവരായി കിഴക്കൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളാണിപ്പോഴുള്ളതു്. മാത്രമല്ല "ഹൈചർച്ചു" എന്നു പറയുന്ന ഒരു സഭ എങ്ങുമി

ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയിലെ വിവിധ വിശ്വാസാചാര രീതികളിലൊന്നിന്ന് അവരിൽ ചിലർ നൽകുന്ന ഒരു പേരാണിതു്. (High-Church, Low Church and Broad Church) ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുമായി Inter Communion ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ, വിശ്വാസവ്യവസ്ഥിതികളിൽ യാതൊരു സാമ്യവുമില്ലാത്ത ലോചർച്ചുകളും ബ്രോഡ്ചർച്ചുകളുമായും കൂടിയുണ്ടെങ്കിലേ സാദ്ധ്യമാകയുള്ളുവല്ലോ.

ചോദ്യം

വി. കർബ്ബാനമദ്ധ്യേയുള്ള നാലാം തുബദേനിൽ "ശ്ലീഹന്മാരിൽ തലവന്മാരായ മാർ പത്രോസിനേയും മാർ പൌലോസിനെയും" എന്നു കാണുന്നു. വി. വേദപുസ്തകം എന്തു പറയുന്നു?

ജി. ജോർജ്ജ്, അഡൂർ

വി. പത്രോസിന്റേയും വി. പൌലൂസിന്റേയും എഴുത്തുകളിലൊന്നും തന്നെ തങ്ങൾ "തലവന്മാർ"ണെന്നു പറയുന്നതായി കാണുന്നില്ല. അവരുടെ ഏററക്കുറച്ചിലുകളേപ്പററി പറയുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ഇവയാണ് 1 കോരി. 15. 9. "ഞാൻ അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ ഏററവും ചെറിയവനല്ലോ" 2 കോരി 11. 5 "അതിശ്രേഷ്ഠരായ അപ്പോസ്തലന്മാരേക്കാൾഒട്ടും കുറഞ്ഞവനല്ല ഞാൻ" (2 കോരി. 12. 11-ം നോക്കുക)

വി. പത്രോസിനു യഹൂദന്മാരുടെ അപ്പോസ്തലത്വവും (ഗലാ. 2. 7) വി. പൌലൂസിന് ജാതികളുടെ അപ്പോസ്തോലത്വവും (റോമർ 11. 13) കല്പിച്ചു നൽകപ്പെട്ടതായി പറയുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അവരെ തലവന്മാരെന്നു പറയുന്നതു്.

അവൻ നമ്മുടെ സമാധാനം

(യൂഹാനോൻ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ)

ഒക്ടോബർ രണ്ടാം തീയിതി മഹാത്മഗാന്ധിയുടെ ജന്മദിനം ഭാരതത്തിലും ഭാരതത്തിനു പുറത്തും ഭാരതീയർ താമസമുള്ള ഇടങ്ങളിലുമെല്ലാം കൊണ്ടാടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യകാരനായിരുന്ന ലൂയിഫിഷർ Louis Fisher മഹാത്മാഗാന്ധിയെ അദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്ന കുടിലിൽ പോയി സന്ദർശിച്ചു. അന്നു മഹാത്മാ താമസിച്ചിരുന്ന കുടിലിൽ അലങ്കാരമായി ഉണ്ടായിരുന്നതു ഏക ചിത്രം മാത്രം, അതു ക്രിസ്തുവിന്റെ ചിത്രവും. ആ ക്രിസ്തുചിത്രത്തിന്റെ അടിയിൽ "അവൻ നമ്മുടെ സമാധാനം" (He is our peace) എന്ന വാക്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. സമാധാനത്തിന്റെ പ്രഭുവായിരുന്ന ക്രിസ്തുവിനെയുള്ള ധ്യാനം, മഹാത്മാവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ എത്ര ശാന്തി അനുഭവിക്കുന്നതിനു മുഖാന്തിരമായിരുന്നിരിക്കണം എന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളാകട്ടെ, ക്രിസ്തേതരർ ആകട്ടെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല.

മഹാത്മാഗാന്ധി ഉപയോഗിച്ച ആയുധം സത്യഗ്രഹവും, ഉപവാസവും ആയിരുന്നു. ആ മഹാത്മാവിന്റെ കയ്യിൽ ഓരോ കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിന് എത്ര വലിയ ആയുധമായിരുന്നു അതു്. സത്യഗ്രഹവും ഉപവാസവും ഇന്ന് ഒരു സാമൂഹ്യദോഷമായി തീർന്നിരിക്കയാണ്. പഠിച്ചു പരീക്ഷയ്ക്കു് എഴുതാതെ ക്ലാസ്സുകയററം കിട്ടുന്നതിനും, കമ്പനിക്കാരുടെ പക്കൽനിന്നു് കൂലിയും ബോണസും കിട്ടുന്നതിനും, സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അതൃത്തി തർക്കങ്ങൾ തീർക്കാനും, തൊഴിൽ ജീവിതത്തിൽ അച്ചടക്കം പാലിക്കാതിരുന്നാൽ കിട്ടാവുന്ന ശിക്ഷയിൽനിന്നു ഒഴിയുവാനും ആണ് സത്യഗ്രഹം ഇന്ന് അനുഷ്ഠിക്കുന്നതു്. സത്യഗ്രഹം ഒരു ആത്മീയ ആയുധം; ഒരു ആത്മീയ ദർശനമുള്ള ആളുവേണം അതു ഉപയോഗിക്കുന്നതു്.

സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വാഞ്ഛ ഇന്നു ലോകത്തിൽ വളരെയുണ്ടു്. റഷ്യയും ചൈനായും ലോകസമാധാനം ഭഞ്ജിക്കും വിധം അക്രമപ്രവർത്തിക്കു മുതിർന്നേക്കും എന്നുള്ള ഭയം ഇന്നു നീങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. പശ്ചിമ ജർമ്മനി, പൂർവജർമ്മനി എന്നീ ജർമ്മൻ വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള മത്സരവും ഒരു യുദ്ധത്തിലേയ്ക്കു നടത്തിയേക്കും എന്ന ഭയവും നീങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. മദ്ധ്യ പൗരസ്ത്യരാജ്യത്തിലെ അറബി സംഘടനയും പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളും (അമേരിക്ക, ഇംഗ്ലണ്ടു്, ഫ്രാൻസ്) തമ്മിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന സംഘട്ടനമാണ് ഇന്നു ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്നതു്. യഹൂദന്മാർ ഫലസ്തീനിൽ ഒരു ചെറുരാജ്യം സൃഷ്ടിച്ചു് അതിനെ പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിച്ചതും, സാധിക്കുന്നതും പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളുടെ തുണയോടെ ആകുന്നു എന്നു് അറബി രാജ്യങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമാണ്. "ഇസ്രയേൽ"രാജ്യത്തെ പലസ്തീൻ കരയിൽനിന്നു സമുദ്രത്തിൽ ചാടിക്കണം എന്നതു് അറബിക്കാരുടെ ജീവിത താല്പര്യവും ആകുന്നു. ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണു സൂയസ്പ്രശ്നം ഉത്ഭൂതമായതു്. ഈജിപ്ഷ്യൻ നേതാവു നാസ്സർ ഏകപക്ഷമായി നാടകീയമായി സൂയസ്കനാൽ ദേശസല്ക്കരിക്കുന്നതിനു ധൈര്യപ്പെട്ടതു്, അറബിരാജ്യങ്ങളുടെ സഹായത്തിന്മേലുള്ള ഉറപ്പും, ഒരു യുദ്ധത്തിനു ചാടിപ്പുറപ്പെടുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിശൂന്യത പശ്ചിമരാജ്യങ്ങൾ കാണിക്കുവാൻ മുതിരുകയില്ല എന്ന ഉറപ്പും നിമിത്തം ആണ്. റഷ്യയുടെ നിലയും പശ്ചിമരാജ്യങ്ങൾക്കു ഒരു ആശങ്കയത്രെ. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേയും ഫ്രാൻസുകാരുടേയും സൈനികനീക്കങ്ങൾ, ഒരു പടയൊരുക്കമായി ചിലർ സംശയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനു യഥാർത്ഥതയില്ല. എങ്കിലും ഇതു് ഒരു അബദ്ധകാര്യമായിപ്പോയി എന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിലെ തൊഴിലാളി കക്ഷിയുടെ എതിർപ്പും, കാൻറർബറി ആർച്ചുബിഷപ്പ്, ചിച്ചസ്റ്റർ ബിഷപ്പ് ഇവരുടെ പ്രസംഗങ്ങളും മററും ഭരണകൂടത്തെ നയിക്കുന്നവർക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു് എന്നു നമുക്കു വിശ്വസിക്കാം. ക്രിസ്തു ആകുന്നു നമ്മുടെ സമാധാനം എന്നു രാഷ്ട്രീയ അധികാരികളും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതത്രെ. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ കുടിലിൽനിന്നുള്ള ദൂതു ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കട്ടെ. ക്രിസ്തു ആകുന്നു നമുക്കും ഹൃദയത്തിൽ സമാധാനം ആയിരിക്കുന്നതു്.

(ഒക്ടോബർ ലക്കം മലങ്കരസഭാതാരകയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കത്തിൽനിന്നും)

ചർച്ചുവീക്കിലി വരിസംഖ്യ

എപ്പോഴും മുൻകൂർ.

	രൂ.	ണ.	സ.
ഒരു വർഷത്തേക്ക്	6	0	0
6 മാസത്തേക്ക്	3	0	0
ഒററപ്രതി	0	2	0
ഇൻഡ്യയ്ക്കുവെളിയിൽ	8	0	0

മാനേജർ

ചർച്ചുവീക്കിലി

കോട്ടയം.

.M Reg: No. 5286. Licence No 98.

ചർച്ച് പത്രിക

THE FELLOWSHIP OF PRAYER

THE TRANSFIGURATION OF OUR LORD

Reading: St. Luke 9, 28-36

The Transfiguration of our Lord is a wonderful event. Here, for a moment, His glory is revealed in a tremendous way. Here, as at perhaps no other time, the marvel of His Divine Nature is made plain. We are allowed to come with Peter, James and John and to know something of what his divinity implies. We have a glimpse of what heaven means, of what lies hidden in the words 'the vision of God'. All undeserving as we know ourselves to be we are yet shown something of His transcendent glory.

Yet one of the most striking points of this event is found in the fact that they 'spoke of his departure which he was to accomplish at Jerusalem'. Even here, on the Mount of the Transfiguration, we may not forget the Cross. The glory and the cross are inevitably linked together. Jesus will soon descend from the mountain to the plain. He will 'set his face to go to Jerusalem.' Even those nearest to him will fail to understand. But still He will go on, in absolute love, in complete obedience to His Father's will. This way will take Him to His betrayal, to the agony in Gethsemane, to the Via Dolorosa and to Calvary. It will also, of course, bring Him to the wonder and joy of Easter Day.

As I turn my mind once again to the Transfiguration, I see how intimately the glory of our Lord is linked with the love which is willing to be enthroned on a cross. The King of Kings is one who reigns not only on the throne of heaven but also on the throne of Calvary. I cannot, most assuredly, fail to see what this implies for the Christian disciple. If there is any event in the Gospel story which makes plain to the Christian the fact that his way must be, like the way of his Master, a way of love, of sacrifice, of willingness to accept the cross, it is here at the Transfiguration when they "spoke of his departure which he was to accomplish at Jerusalem", and when the voice said, "This is my Son my Chosen; listen to him!"

PRAYER

Almighty God, Thou who hast shown us the glory of Thy Son in His Transfiguration, help us to learn how this same glory is joined with His love and His Passion. We ask this in the Name of the same Thy Son, Jesus Christ our Lord. Amen.

QUIETNESS

A young aspirant came to an old monk and complained that though his own life had been wholly given up to good work he had not been able to attain peace.

The old monk told the young man to bring some water in an earthen vessel from a shallow pool. The water was turbid.

"Let it remain still," said the old man. After a time the mud and sand settled down to the bottom of the vessel and the water was perfectly clear.

"See," said th aged statesman, "your own life hitherto has been like that turbid water, and the more activities you performed, the more disturbed and restless your own mind became. But if, on the contrary, you give you rself over in silence for a while to a life of prayer, your heart will become clean and pure like this water."

The young man took the advice of the aged ascetic, who himself had practised what he preached, and thus he found a new vision of God and a new peace within his own soul.

C. F. ANDREWS,
Christ and Prayer, P. 41.

ട്രാവൻകൂർ ഫോർവേഡ് ബാങ്ക് (കളിപ്തം)

ഹെഡ് ആഫീസ്: കോട്ടയം

അധികൃതമൂലധനം	രൂ 50,00,000
വാഗ്ദത്തമൂലധനം	രൂ 25,00 000
നിക്ഷിപ്തമൂലധനം	രൂ 15,00,000
കരുതൽധനം	രൂ 6,97,000
പ്രവർത്തനമൂലധനം	രൂ 4,52,61,000

[31-12-55]

ശരിയായ ഈടിന്മേൽ കുറഞ്ഞ കാലത്തേക്ക വായ്പ ആവശ്യമുള്ളവർ
ഞങ്ങളുടെ 47 ശാഖകളിൽ ഏതിനെയെങ്കിലും സമീപിക്കുക.
ബാങ്കിംഗ്സംബന്ധമായ എല്ലാ പ്രവത്തനങ്ങളും നടത്തിവരുന്നു

Look forward and bank
With Forward Bank.

സി. എം. ചെറിയാൻ
സെക്രട്ടറി

Printed and Published by N. M. Abraham B. A, at the Malayala Manorama Press, Kottayam.